

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/4/2019
Identifikačné číslo spisu: 3016200540
Dátum vydania rozhodnutia: 02.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3016200540.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): Spoločnosť Stredné Považie a.s. so sídlom Opatovská 1735, Trenčín, IČO: 34 119 647, právne zastúpeného Mgr. Marekom Gutikom, advokátom so sídlom Armádna 1655/5, Trenčín proti žalovanému: Okresný úrad Trenčín, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií so sídlom Hviezdoslavova 3, Trenčín za účasti ďalších účastníkov: 1/ Obec Bolešov, so sídlom Bolešov 78, 2/ M. H., bytom C. X, 3/ B. H., bytom C. X, 4/ T. E., bytom C. X, 5/ Ľ. E., bytom C. X, 6/ Z. C., bytom C. XXX, 7/ Z. C., bytom C. XX, 8/ Mgr. M. Q., bytom C. X, 9/ Mgr. K. Q., bytom C. X, 10/ Ing. Z. S., bytom C. XX, 11/ P. H., bytom C. XX, 12/ Mgr. Q. D., bytom X. XXX, C., účastníci 2/ - 10/ zastúpení advokátom Mgr. Martinom Štoffom so sídlom Stoličková 4, Banská Bystrica v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OCDPK-2016/001157-016/KUD z 1. júna 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/157/2016-80 z 24. januára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/157/2016-80 z 24. januára 2017 z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť účastníkom konania 2/ - 10/ náhradu trov kasačného konania v rozsahu 100%.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „správny súd“) rozsudkom č.k. 11S/157/2016-80 z 24. januára 2017 postupom podľa ust. § 190 zákona č. 152/2016 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“) žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OCDPK-2016/001157-016/KUD z 1. júna 2016 zamietol. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že keďže úspešnému žalovanému trovy konania nevznikli, tak žalovanému náhradu trov konania nepriznáva (§ 168 SSP). Úspešnými v konaní boli i ďalší účastníci konania, ktorí podľa § 169 SSP majú právo na náhradu trov voči neúspešnému

účastníkovi, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil. Náhradu trov si uplatnili ďalší účastníci konania pod č. 2/ až 10/ a správny súd podľa § 169 v spojení s § 175 ods. 1 SSP rozhodol tak, že im náhradu trov konania priznal.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že Krajský súd v Trenčíne, ako správny súd vecne a miestne príslušný na prejednanie a rozhodnutie vo veci preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a postup správnych orgánov podľa § 177 a nasl. SSP z dôvodov uvedených v žalobe, ktorými je súd v správnom súdnictve viazaný (§ 134 ods. 1, 2 SSP), nariadil vo veci pojednávanie a dospel k záveru, že žalobe nie je možné priznať úspech.

3. Rozhodnutím žalovaného č. OU-TN-OCDPK-2016/001157-016/KUD z 1. júna 2016 žalovaný zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, a to stavebné povolenie vydané Obcou Bolešov č. OÚ 230/2014-02/Ví z 8. septembra 2014 vo veci povolenia pre stavbu „prístupová komunikácia ku skládke odpadu Lužtek Dubnica nad Váhom“ a vec vrátil na ďalšie konanie prvostupňovému orgánu.

4. Správny súd ďalej uviedol, že v prejednávanej veci je nesporné, že prvostupňový správny orgán vydal stavebné povolenie na uskutočnenie stavby „prístupová cesta ku skládke odpadov Lužtek Dubnica nad Váhom“, keď podkladom pre toto rozhodnutie bolo právoplatné rozhodnutie o umiestnení stavby z 26. septembra 2012 č. j. 135/2012-TS1-A/10. Už v čase rozhodovania prvostupňového správneho orgánu bola na súde podaná žaloba o preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia o umiestnení stavby, o ktorej však súdom v tom čase nebolo rozhodnuté. Správny súd uviedol, že vec bola vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod sp.zn. 13S/133/2013.

5. Žalovaný o odvolaniach účastníkov konania rozhodoval už v čase, keď Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 20. mája 2015 č. k. 13S/133/2013-400 zrušil rozhodnutie Okresného úradu Trenčín, odbor výstavby a bytovej politiky č. OVBP 2013-259/1217-6/Pa z 10. mája 2013, ktorým podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo zamietnuté odvolanie účastníkov konania a potvrdené rozhodnutie o umiestnení stavby, vydané Obcou Bolešov ako príslušným stavebným úradom 26. septembra 2012 pod č. j. 135/2012-TS1-A/10. Správny súd ďalej uviedol že v čase rozhodovania o veci uvedený rozsudok tunajšieho súdu doposiaľ nebol právoplatný z dôvodu podaného odvolania, vec je vedená na Najvyššom súde SR pod sp.zn. 5Sžo 179/2015 a 5Sžo 180/2015, žalovaný na túto skutočnosť správne prihladal. Námietka žalobcu, že žalovaný nerešpektoval ust. § 40 ods. 1 Správneho poriadku, súd považuje za nedôvodnú, nakoľko i pre rozhodnutie žalovaného vyplýva, že musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Skutkový stav v čase rozhodovania žalovaného ešte nebol ustálený, keďže rozhodnutie, ktoré je zákonným podkladom pre rozhodnutie o vydanie stavebného povolenia, bolo súdom zrušené a vo veci prebieha odvolacie konanie. Za tejto situácie sa správny súd stotožnil s postupom žalovaného, ktorý napadnutým rozhodnutím zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Zároveň správny súd poukázal na skutočnosť, že predmetom preskúmania je rozhodnutie žalovaného, ktorým zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec mu vrátil na nové prejednanie. V ustálenej súdnej praxi ide o tzv. predbežné rozhodnutie. Predbežné rozhodnutia sú všetky rozhodnutia, ktorými sa správne konanie vo veci nekončí, pre žalobcov nezakladajú žiadne práva a povinnosti s konštitutívnym účinkom, t.j. nie sú spôsobilé ukrátiť žalobcov na ich právach. Za takéto rozhodnutie sa považuje i rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu, ktorým zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože to, že sa prvostupňový správny orgán bude znovu zaoberať danou vecou a umožní ďalšie dokazovanie, nemôže žalobcu ukrátiť na jeho právach.

7. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia správny súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, a preto ju podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia zamietol.

II.

8. Proti rozsudku správneho súdu podal sťažovateľ riadne a včas prostredníctvom splnomocneného

právneho zástupcu kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, keď mal za to, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol, aby kasačný súd rozhodnutie správneho súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

9. Sťažovateľ mal za to, že argumentácia správneho súdu popiera základný zmysel inštitútu právoplatnosti správnych rozhodnutí, resp. inštitútu možného odkladu vykonateľnosti správneho rozhodnutia správnym súdom. Prihliadanie správnym orgánom, či správnym súdom na fakt, že bola podaná žaloba, resp. na obsah jej argumentácie, samo osebe, by nedôvodne zasahovalo do práva účastníka na právnu istotu, konania nedôvodne predlžovalo a bolo by účinným nástrojom v rukách nespokojných účastníkov správneho konania ako oddialiť realizáciu právoplatného správneho rozhodnutia, s ktorým nie sú spokojní a bolo by teda ľahkým prostriedkom zneužitia práva.

10. Sťažovateľ ďalej uviedol, že si nemožno nevšimnúť logický rozpor vyplývajúci z argumentácie súdu, ak mal správny súd za to, že žalovaný mal z dôvodu spoľahlivého zistenia prihliadať na žalobu vedenú na najvyššom súde, potom by takýmto záverom muselo zodpovedať rozhodnutie správneho súdu, ktorým by žalobe sťažovateľa vyhovel a napadnuté rozhodnutie žalovaného by zrušil ako nezákonné, z dôvodu, že mal žalovaný konanie správne prerušiť až do skončenia konania na najvyššom súde.

11. Záverom mal sťažovateľ za to, že keďže odvolací orgán konštatoval nesúlad s územným plánom napriek stále právoplatnému územnému rozhodnutiu, došlo k porušeniu zákonného ustanovenia § 40 ids. 1 správneho poriadku a jednak k porušeniu súdom prezentovanej zásady spoľahlivo zisteného stavu, pričom mal správny súd svojim rozhodnutím takúto nezákonnosť legalizovať.

III.

12. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti napriek výzve zaslanej správnym súdom nevyjadril.

IV.

13. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadrili účastníci konania v rade 2/ - 10/ a uviedli, že sa v plnom rozsahu stotožňujú s napadnutým rozsudkom a kasačnú sťažnosť považujú za nedôvodnú. Navrhli aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol a priznal účastníkom v rade 2/ až 10/ náhradu trov kasačného konania.

14. Účastníci konania v rade 2/ - 10/ uviedli, že sa nemožno stotožniť s tvrdením sťažovateľa, že by žalovaný nebol oprávnený v stavebnom konaní riešiť otázku nesúladu povolovanej stavby s územným plánom Obce Bolešov, nakoľko bol v tomto smere viazaný právoplatným územným rozhodnutím vydaným iným orgánom. Správny súd podľa účastníkov konania v rade 2/ - 10/ správne postupoval, keď prihliadal na tú skutočnosť, že územné rozhodnutie ako jeden z povinných a záväzných podkladov pre stavebné povolenie bolo predmetom súdneho prieskumu a krajský súd na prvom stupni potvrdil jeho zjavnú nezákonnosť z dôvodov, ktoré namietali účastníci konania tak, v územnom, ako aj stavebnom konaní.

15. Za nutné považovali poukázať aj na skutočnosť, že žalovaný ako správny orgán nemohol ignorovať ani konanie o proteste prokurátora č. Kd 65/15/3300 vo vzťahu k stavebnému povoleniu č. OÚ 230/2014-02/Vi z 8. septembra 2014, kde aj prokurátor sa stotožnil s názorom, že územné rozhodnutie nemožno považovať za súladné s územným plánom a preto vydal protest proti stavebnému povoleniu vydanému na základe tohto nezákonného podkladu.

16. Nezákonnosť je nutné napravnovať v akomkoľvek štádiu konania, preto by bolo v rozpore s ustanoveniami správneho poriadku, keby žalovaný na všetky skutočnosti neprihliadal a vydal by

rozhodnutie na základe takého podkladu, o ktorom zistil a dôvodne sa domnieval, že je nezákonný a je len otázkou času, kedy bude so všetkými dôsledkami zrušený.

V.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (ustanovenie § 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

18. Predmetom súdneho prieskumu v kasačnom konaní bol rozsudok správneho súdu č.k. 11S/157/2016-80 z 24. januára 2017, ktorý postupom podľa ust. § 190 SSP žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OCDPK-2016/001157-016/KUD z 1. júna 2016 zamietol.

19. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu a konania týmto rozhodnutím predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil správny súd zo zistení uvedených správnymi orgánmi ako aj sťažovateľom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

21. So sťažovateľom namietaným logickým rozporom vyplývajúci z argumentácie správneho súdu nemôže kasačný súd súhlasiť. Za rozhodujúcu považuje kasačný súd tú skutočnosť, že skutkový stav v čase rozhodovania žalovaného ešte nebol ustálený, keďže rozhodnutie, ktoré je zákonným podkladom pre rozhodnutie o vydanie stavebného povolenia, bolo súdom zrušené a vo veci prebiehalo odvolacie konanie. Za tejto situácie postupoval správny súd správne, keď sa s postupom žalovaného, ktorý napadnutým rozhodnutím zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, stotožnil.

22. Územné rozhodnutie a stavebné konanie, bezpochyby spolu veľmi úzko, ako to uviedol aj sťažovateľ, súvisia. O to viac, s ohľadom na vyššie uvedené, na ne treba nazerať skrze optiku, ktorú načrtol správny súd. Rozhodnutie žalovaného je rozhodnutím, ktorým žalovaný zrušil prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu a vec mu vrátil na nové prejednanie, ide teda o tzv. predbežné rozhodnutie a pre sťažovateľa nezakladá žiadne práva a nie je spôsobilé ho ani na jeho právach ukrátiť. Z dôvodu zrušenia a vrátenia rozhodnutia prvostupňovému orgánu, sa ním tento bude opätovne zaoberať.

23. Podľa § 40 ods. 1 Správneho poriadku ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol príslušný orgán, je správny orgán takým rozhodnutím viazaný; inak si správny orgán môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania.

24. Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

25. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

26. Navyše, nad rámec posúdenia veci, neuniklo pozornosti kasačného súdu, že v rámci jeho rozhodovacej činnosti bolo konajúcim senátom medzičasom vo veci sp.zn 5Sžo/4/2018 z 30. mája 2019, a to konania o odvolaní proti rozsudku č.k. 13S/133/2013-400 z 20. mája 2015 rozhodnuté tak, že najvyšší súd potvrdil rozsudok správneho súdu, ktorým bolo rozhodnutie žalovaného (pôvodného Obvodného úradu Trenčín, odbor výstavby a bytovej politiky) č. OVBP 2013-259/1217-6/PA z 10. mája 2013 zrušené a vec vrátená žalovanému na ďalšie konanie.

27. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybnit' vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

28. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a rovnako aj žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP.

29. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.